

Til slut et spørgsmål til ministeren, for hr. Niels J. Langkilde kom til at sige, at der blev givet bedre lånevilkår for dambrugsejerne. Ministeren skriver i betækningsbidraget:

»Jeg vil kontakte Realkreditrådet med henblik på at orientere om den i lovforslaget indeholdte regulering og i den forbindelse understrege betydningen af, at der ydes lån . . .«.

Jeg vil godt direkte spørge ministeren: Er der givet tilsagn om bedre lånevilkår for dambrugs-erhvervet?

Miljø- og energiministerens (Svend Auken):

I modsætning til hr. Aage Brusgaard vil jeg meget gerne udtrykke tilfredshed med den behandling, som dette lovforslag har fået i Folketinget. Jeg har været med i lovgivningsarbejdet i mange år, og det, der er foregået omkring dette lovforslag, er noget af det mest grundige, seriøse og positive udvalgsarbejde, jeg har haft lejlighed til at deltage i.

Som fru Anni Svanholt sagde, så har man prøvet at finde en balance mellem på den ene side naturhensyn og på den anden side erhvervshensyn, og hr. Niels J. Langkilde tilføjede så også hensynet til de kulturelle interesser, der jo ligger i vores historiske anvendelse af vandløb.

Alle partier har ydet et bidrag til denne afbalancering: Det gælder ikke alene Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, regeringspartierne, men også Venstre og De Konservative. Og det er ikke rigtigt, når hr. Aage Brusgaard siger, at der ingen indrømmelser er givet i forhold til partierne i denne proces; vi har tværtimod hele tiden prøvet at lytte og finde løsninger.

Hvis man sammenligner det lovforslag, der nu går igennem, med det oprindelige lovforslag, så er der med hensyn til midlerne, herunder kravene til vandføringen, tale om væsentlige ændringer. Det, der imidlertid er blevet fastholdt hele vejen igennem, er det minimum af beskyttelse af naturen, som er formålet med hele lovgivningen.

Vi har i de tørre perioder oplevet adskillige tusinder af kilometer tørlagte vandløb – det er dem, vi kalder de døde åer – fordi vi ikke har løst det her problem tidligere. Nu bliver det løst og løst på en sådan måde, at der gives en rimelig tidsfrist til investeringer og omstillinger, der gives sagkyndig støtte til denne proces for at få klaret alle problemerne – og jeg vil ikke udelukke økonomisk støtte i forbindelse med den teknologiske udvikling – og vi lægger op til et

samarbejde og en fortsat dialog, ikke kun om 5 år, men i hele perioden mellem de partier, der står bag løsningen.

Jeg synes, det er stærkt, når hr. Aage Brusgaard vil sige, at der undervejs overhovedet ikke er blevet lyttet til dambrugs-erhvervet. Skiftende regeringer har faktisk søgt at komme igennem med denne løsning: Først KVR-regeringen, senere KV-regeringen, senere den første regering Nyrup Rasmussen, og nu den anden regering Nyrup Rasmussen – og i hele den periode er der forhandlet, lyttet og diskuteret.

Men det er vel en menneskelig erfaring, at når man først får én indrømmelse, så vil man have én indrømmelse til, og når man så også får den, så vil man have én indrømmelse til. Det skal jeg ikke klandre erhvervet, det har man oplevet mange andre gange, men i det her forløb er det en helt urimelig vurdering, at der ikke er taget hensyn til erhvervets synspunkter, og jeg vil også love, at uanset de lidt skrappe kommentarer, vi har fået her til sidst, vil vi fortsat være indstillet på at lytte og drøfte tingene.

Så jeg vil konkludere helt anderledes end hr. Aage Brusgaard, nemlig at dette har været et meget fint stykke udvalgsarbejde, og jeg vil gerne komplimentere ikke bare oppositionen, men faktisk alle partier, der har deltaget i processen.

Og så vil jeg gerne understrege, at hr. Aage Brusgaard jo heller ikke var langt fra at sige ja. Det eneste, der faktisk skilte os ved andenbehandlingen, var, at vi sagde, at 50 pct. af vandet altid skulle være til rådighed i de tørre perioder, og hr. Aage Brusgaard sagde 30 pct. – det er altså forskellen mellem 30 og 50 pct. Hvis der er problemer med grundloven ved 50 pct., er der også problemer med grundloven ved 30 pct. Hvis vi har bevæget os på kanten af grundloven – hvad jeg bestemt ikke mener vi har – så har hr. Aage Brusgaard været lige så tæt ved at falde ned ad den skrænt.

Jeg tror, at hr. Aage Brusgaard sagligt set i virkeligheden synes, det er et meget godt resultat. Jeg synes, det er et meget godt resultat, men det tror jeg ingen kan få ham overtalt til at indrømme. Jeg skal i hvert fald ikke gøre noget forsøg ved denne lejlighed.

Så vil jeg gerne sige, at som én, der selv har været lektor ved Århus Universitet i 20 år, har jeg naturligvis den største respekt for lektorer ved Århus Universitet, men man må altså ikke glemme, at inden dette lovforslag blev fremsat i